

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر شاخص های مطلوبیت فضای شهری بر میزان تحقق حق به شهر (مورد مطالعه: شهر بابلسر)

محل انتشار:

دوفصلنامه جامعه شناسی نهادهای اجتماعی، دوره 4، شماره 9 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

صفیه خدایاری مطلق - دانشگاه مازندران

محمود شارع پور - عضو هیات علمی دانشگاه مازندران

نوبین تولایی - دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

حق به شهر، یک حق بشری، شامل تعلق شهر به شهروندان و مشارکت آنان در امور شهری است. قرارگرفتن این حق در چارچوب حقوق بشر بجای حقوق مدنی بدین معناست که هر انسانی صرف نظر از جنس، سن، نژاد و ویژگی های اجتماعی- فرهنگی، تنها به دلیل انسان بودن شایسته بهره مندی از این حق است. هدف از این پژوهش بررسی تاثیر شاخص های مطلوبیت فضای شهری بر میزان تحقق حق به شهر است. بدین منظور از نظریه ی حق به شهر لوفور و نظریه شاخص های مطلوبیت فضای شهر لینچ به عنوان چارچوب اصلی پژوهش حاضر استفاده شد. روش مطالعه از نوع پیمایشی است که از تکنیک پرسشنامه با حجم نمونه ۳۰۵ نفر، استفاده شد. یافته های حاصل از تحلیل رگرسیون چندمتغیره نشان داد که؛ مولفه ی مشارکت در شهر با ضریب تاثیر استاندارد شده ۲۱ درصد، مولفه ی اختصاص دهی ۱۸ درصد و شاخص های مطلوبیت فضای شهر (روانشناسی ۱۹ درصد، اجتماعی ۱۶ درصد) بیشترین سهم را در پیش بینی متغیر وابسته ی میزان تحقق حق به شهر داشتند.

کلمات کلیدی:

شاخص های مطلوبیت فضای شهر، میزان تحقق حق به شهر، اختصاص دهی، مشارکت در شهر، هانری لوفور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1346244>

